

[Morten Lange.]

forslag, forslaget om ændring af afsætningsloven. Det ser så uskyldigt ud. Det er jo noget, vi efterhånden har oplevet i det høje ting, at man kan nøjes med at formulere en hel række vigtige love som ændringer til en eller anden anden lov, hvilket kunne se meget uskyldigt ud. Jeg vil faktisk karakterisere ændringsforslaget til afsætningsloven som en måde at få lavet blanketterne på, medens regningen endnu ikke er skrevet ud, for der er ingen tvivl om, at det, det her drejer sig om, er, at nu skal man, efter at man har forsøgt et stykke vej med den tilskuds politik, tinget slog ind på sidste år, til oven på den også at lægge det, som vist i den politiske slang hedder en VK-politik. Det vil man sætte oven på det, man allerede én gang har vedtaget. Det synes, som man ved at vedtage forslaget til ændring i afsætningsloven om de blanketter, som skal skrives ud, virkelig giver landbruget anledning til at udnytte sit monopol.

Det er ikke nogen hemmelighed, at vi har importforbud for de fleste landbrugsvarer, og at vi derudover har vedtaget kunstige kornfordyrende love o. s. v., så det er ganske urimeligt og efter min mening fuldstændig urigtigt, når f. eks. det ærede medlem hr. Kirkegaard siger, at her burde landbruget for længst have gjort ligesom alle andre dele af industrien og vort økonomiske liv. Ja men det er virkelig en helt anden situation, når man beskytter landbruget med importforbud og subsidierer en del af dets priser og så derefter kommer og siger, at så kan man i øvrigt gå til monopoltilsynet og få fastlagt priserne.

Monopoltilsynet har i vid udstrækning netop fungeret i et internationalt frit marked og ikke på basis af en karteldannelse eller et monopol, som vi har herhjemme. Men det er også blevet gjort klart for os, at monopoltilsynet står noget vaklende over for, hvorledes det eventuelt skulle se på denne sag, hvis det engang fik den forelagt. Der er meget, som tyder på, at det er en smuk undskyldning for, at regeringen kan få anledning til at vaske sine højtærede hænder og i stedet skyde ansvaret for, hvor stor regningen skal være, over på den anden instans, men vel at mærke på den måde, at denne anden instans så sandelig da ven-

ter, at der skal komme en politisk vejledning for, hvor stor regningen skal være.

Hvad er så udvejen? Hvilke regninger er det så, der skal skrives? Det ganske enkle er, at de landbrugsvarer, som vi producerer her i landet, så vidt vi da kan forstå, efter denne lovgivning skal sælges til højere priser, end de indbringer ved eksport, noget, som det vil være overordentlig svært for de danske forbrugere at forstå. Det er de danske forbrugere, som endnu en gang skal betale tilskud til landbruget i form af tilskud til hjemmemarkedsprisen; og for at det så ikke skal være alt for småligt, er der altså denne gang ikke alene tale om et tilskud til landbruget, men jeg går ud fra, at slagtere og andre detailhandlere stadig væk vil beregne sig passende avancer i detaileddet, så det også bliver en passende støtte til en hel række af de forskellige detailhandlere.

Vi er ikke i tvivl om, at en politik, som er karakteriseret ved et direkte økonomisk tilskud til landbruget som det, vi ydede sidste år til en værdi af henimod 500 mill. kr. om året, og som ikke havde noget klart rationaliseringsformål, og de nu fremsatte forslag om yderligere at supplere dette med nogle forskellige tilskudsordninger, som heller ikke fremmer rationaliseringen af det danske landbrug, stadig er den gale vej frem.

I mit parti har vi aldrig været i tvivl om, at dansk landbrug stod i en situation, hvor betydelig kapitaltilførsel var nødvendig. Vi sagde det under behandlingen af lovforslaget sidste år, men vi mente, at der skulle være en klart tilkendegivet vilje til rationalisering, at en produktionsomlægning skulle følge disse penge. Det kunne have været gjort ved en låneordning, for vor skyld gerne rentefri, som i langt mindre grad ville have påvirket jordpriserne og kort sagt ville have haft lige så mange fordele som de 2-3-4 ordninger, vi har med at gøre her, har fejl, men sådan skulle det ikke være. Det viste sig også ganske tydeligt, at selv om forliget sidste år unægtelig var dyrt, 500 mill. kr. om året i 2 år, er der allerede nu præsenteret ekstra regninger, hvilket dokumenterer, så godt som det kan gøres, at den kur, man foreskrev sidste år, var den gale.

Vi sagde sidste år, og vi gentager det nu,